

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521200436
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8521200436.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňa JUDr. Miriam Szárazová, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtňa 48, 829 90 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: J. O., nar. X.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX J., právne zastúpený: JUDr. Daniel Tarbaj, advokát, Zámocká 525/28, Stropkov, v konaní o zaplatenie 289,27 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 289,27 eur s príslušenstvom, nahradenia trov konania, a to titulom porušenia zmluvných podmienok žalovaným z uzatvorenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 3.3.2018.

2. Súd uznesením sp. zn. 6Csp/25/2021 zo dňa 13.10.2021 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov VÚB, a.s. vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia, s.r.o.. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.11.2021.

3. Právny zástupca žalovaného dňa 23.2.2022 podal vo veci vyjadrenie, v ktorom namietal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným neobsahuje zákonom požadované náležitosti a absentujú v nej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/ a § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. V závere žiadal, aby súd žalobu zamietol. Dňa 12.3.2022 doplnil právny zástupca žalovaného svoje vyjadrenie o skutočnosť, že v predmetnej veci nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko zo žalobcom predložených listín vyplýva, že predžalobná upomienka zo dňa 27.6.2018 bola zasielaná adresátovi J., Y. XXXX, Malacky a taktiež na túto adresu bola zasielaná i listina - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Predžalobná upomienka nebola adresátovi doručená, čo doručovateľ Slovenská pošta vyznačil ako adresát neznámy. Vo vzťahu k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti žalobca nepredložil žiaden dôkaz o jeho doručovaní. Z úverovej zmluvy je zrejmé, že trvalý pobyt žalovaného je na adrese Z. XX. Vzhľadom na túto skutočnosť žalovaný má zato, že nie sú tu splnené podmienky pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

4. Vo vyjadrení zo dňa 16.3.2022 právny zástupca žalobcu uviedol, že právny predchodca postupoval v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 7 ods. 1. Žalovaný preukázal výšku jeho mesačného príjmu a stanovená výška mesačnej splátky sa javí ako primeraná. Navyiac veriteľ si vyžiadal od žalovaného za účelom overenia jeho bonity súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v nebankovom registri klientskych informácií, ako aj s cieľom preverenia existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni.

5. Právny zástupca žalovaného podal vo veci vyjadrenie dňa 4.4.2022, v ktorom zotrval na námietkach uvedených v predchádzajúcich podaniach, t.j. námietke, že právny predchodca žalobcu nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou pri zisťovaní bonity spotrebiteľa, ako i námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie z dôvodu neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

6. Dňa 20.5.2022 právny zástupca žalobcu vo vyjadrení uviedol, že zosplatenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté v zmluvných podmienkach čl. 10, bod 2. Taktiež je toho názoru, že nijakým výkladom § 3 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca vyžaduje dva úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Je toho názoru, že žalovaný sa dorúčením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka, s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručenkou alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú späťne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením mu bola adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol už upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Navyiac žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Pre neplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka následne postúpená na nového veriteľa - spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.. Poukázal na vyjadrenie Národnej banky Slovenska zo dňa 24.7.2014, kde je uvedené, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplattnú časť pohľadávky z úveru za splnenia zákonných podmienok v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách. Zároveň poukázal na rozhodnutia súdov, ktoré sa vyjadrili k zosplatneniu pohľadávky, kde samotné zosplatenie pohľadávky považujú za právny úkon s deklaratórnymi účinkami. Vo vzťahu k námietke žalovaného ohľadne adresy uviedol, že právny predchodca žalobcu eviduje vo svojom informačnom systéme ako aktívnu adresu Y. XXXX, H. a to znamená, že túto adresu ako korešpondenčnú uviedol sám žalovaný.

7. Dňa 16.6.2022 právny zástupca žalovaného vzniesol vzájomnú žalobu a žiadal, aby súd určil, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 3.3.2018 je bezúročný a bez poplatkov a priznal žalovanému náhradu trov konania.

8. Vzhľadom na skutočnosť, že vo veci už bolo nariadený termín verejného vyhlásenia rozhodnutia v zmysle § 297 písm. c/ CSP súd vylúčil vzájomnú žalobu žalovaného na samostatné konanie uznesením zo dňa 23.6.2022.

Súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

9. Žalovaný a právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. dňa 3.3.2018 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru na zakúpenie tovaru - biela technika - práčka. Ďalej boli v zmluve uvedené tieto podmienky: kúpna cena 30,05 eur, počet splátok 24, akontácia 10 % - 30,01 eur, splátka 13,37 eur, celková čiastka 320,88 eur, celková výška a mena úveru 270,04 eur, RPMN 19,16 %, fixná ročná úroková sadzba 19,16 %, priemerná hodnota RPMN 13,76 %, odplata 19,16 %, najvyššia prípustná výška odplaty 19,22 %, celkové náklady spotrebiteľa 50,84 eur, termín konečnej splatnosti 20.3.2020, doba trvania zmluvy 24 mesiacov alebo do splatenia záväzkov klienta, prvá splátka splatná dňa 20.4.2018.

Z prehľadu splátok a úhrad má súd preukázané, že žalovaný zaplatil právnenmu predchodcovi žalobcu 0,- eur. Právny predchodca žalobcu dňa 27.6.2018 vyzval žalovaného k úhrade nedoplatku v celkovej výške 40,11 eur s tým, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 4/2018 do 5/2018 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Predmetná predžalobná upomienka bola žalovanému zasielaná na adresu Y. XXXX, H.. Zásielka sa vrátila z uvedenej adresy s oznámením poštového doručovateľa, že adresát je

neznámy. Následne právny predchodca žalobcu listom zo dňa 22.8.2018 oznámil vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru žalovanému opätovne na adresu v H..

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

12. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 231/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. Podľa § 1 ods. 2, prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;

14. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Súd dospel k právnomu záveru:

16. Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver a žalovaný sa zaviazal poskytnutý v dohodnutých splátkach vrátiť žalobcovi. Predmetná zmluva má spotrebiteľský charakter. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj

tým, že zmluva bola právnym predchodcom žalobcu pripravená vopred na formulári vrátane znenia podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovaným ako spotrebiteľom. Na uvedenom závere nič nemení, že následne po podaní žaloby bola pohľadávka z tejto zmluvy postúpená na iný subjekt. Preto súd na posúdenie daného záväzkového vzťahu aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka i Zákona o spotrebiteľských úveroch.

17. Ďalej má súd preukázané, že žalovaný uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu s nebankovou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ktorá zanikla na základe rozdelenia zlúčením, pričom jej právnym nástupcom, na ktoré ho prešla aj predmetná pohľadávka voči žalovanému bola spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., ktorá však už mala postavenie bankového subjektu. V priebehu konania bola medzi spoločnosťou VÚB, a.s. a žalobcom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola opätovne aj pohľadávka, ktorá je uplatňovaná v tomto konaní. Nato, aby došlo k platnému postúpeniu bankovej pohľadávky, bolo potrebné dodržať postup, a to obligatórne náležitosti podľa § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách. Zákon o bankách predstavuje lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, ktorý čo sa týka inštitútu cez tie sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné súdy. V danom prípade síce pohľadávka vznikla voči nebankovému subjektu, avšak následne prešla na bankový subjekt, ktorý pri postúpení pohľadávok je povinný dodržať taktiež podmienky a pravidlá upravené v zákone o bankách. V zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť predmetom postúpenia iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatnou (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené kumulatívne v čase postúpenia pohľadávky.

18. Zo znenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyplýva, že druhá obligatórna podmienka pre platnú cesiu bankovej pohľadávky je písomná výzva banky, ktorá má byť klientovi banky doručená a napriek tejto písomnej výzve je klient banky v kvalifikovanom omeškaní (nepretržite ako 90 kalendárnych dní). Až po preukázaní, že klientovi banky bola takáto výzva zo strany banky doručená, prichádza do úvahy postúpenie bankovej pohľadávky zodpovedajúcej omeškanému záväzku inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Písomná výzva, ktorá spĺňa vymedzené kritériá, je základným predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. Pre splnenie podmienky písomnej výzvy bolo nevyhnutné, aby takáto výzva bola nielen vyhotovená, ale aby bola žalovanému aj reálne odoslaná a doručená.

19. Žalobca v konaní súdu preložil výzvu právneho predchodcu Všeobecnej úverovej banky, a.s., ktorá síce bola adresovaná na meno žalovaného, ale na adresu H., ul. Y. XX. Zásielka sa vrátila s poznámkou doručovateľa - adresát neznámy. Z predložených listín - zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalovaný uviedol v zmluve adresu trvalého pobytu Z. XX. Taktiež žalobca v konaní nepreukázal skutočnosť, že žalovaný si na adrese Y. XX, H. niekedy v minulosti preberal zásielky. Ak sa vrátila zásielka s poznámkou doručovateľa - adresát neznámy, podľa názoru súdu, právny predchodca žalobcu mal výzvu v zmysle § 98 ods. 2 zák. o bankách doručiť na adresu trvalého pobytu žalovaného, ktorá je zhodná s adresou uvedenou v zmluve. Za takejto dôkaznej situácie súd uzatvára, že právny predchodca žalobcu si nesplnil povinnosť uloženú § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď nie je preukázané doručovanie výzvy na adresu uvedenú v zmluve, ktorá je zhodná s trvalým pobytom žalovaného, nie je možné pripustiť, že žalovaný mal možnosť, aby sa zásielka s výzvou banky dostala do jeho dispozičnej sféry.

20. Vzhľadom na to, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal splnenie tejto obligatórnej podmienky, možno konštatovať, že prvá podmienka pre platné postúpenie bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nebola splnená. Vzhľadom na uvedené teda možno konštatovať, že predmetná pohľadávka nebola zo strany právneho predchodcu žalobcu platne postúpená (uvedené platí aj vo vzťahu už k splatným, t.j. dospelým splátkam), a to má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, čo správne namietal žalovaný v konaní.

21. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky splatnej za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. (pozri napr. rozhodnutie KS v Prešove, sp. zn. 13CoCsp/3/2021) Z dôvodu, že tieto skutočnosti v prejednávanej veci neboli preukázané, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

22. Naviac súd je toho názoru, že právny predchodca si nesplnil ani povinnosť v zmysle § 7 ods. 1, ods. 2 a § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy t.j. s odbornou starostlivosťou nepreveril dôsledným spôsobom príjmy a výdavky žalovaného ako dlžníka z úverového vzťahu, a teda právny predchodca žalobcu nebol ani oprávnený úver zosplatiť. Cieľom § 7 ako aj § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napríklad možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobé ochorenie a podobne. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domacom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrované deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. V prejednanom prípade žalobca tvrdil, že žalovaný preukázal výšku jeho mesačného príjmu, avšak túto skutočnosť nepreukázal, a táto skutočnosť, ani nevyplýva zo zmluvy v časti zmluvy Predložené doklady, nie je zaškrtnuté žiadna možnosť, ani v prílohe zmluvy nie je fotokópiu výplatnej pásky, či mzdového listu. V tomto smere súd poukazuje i na závery prijaté v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/171/2016.

23. Poukazujúc na uvedené závery, nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol:

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Vzhľadom na to, že v danom prípade bol v konaní plne úspešný žalovaný, súd priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.